

Епископ Јустин началствовао евхаристијским сабрањем у Атеници

На дан када света Црква обележава молитвени спомен на свете стубове православне васељене: Атанасија Великог, Кирила Александријског и Архиепископа српског, Његово Преосвештенство Епископ жички г. Јустин служио је свету Литургију у храму Свете великомученице Марине у Атеници.

Саслуживали су архијерејски намесник трнавски протојереј Мирослав Петров, старешина храма Свете Марине јереј Владе Капларевић, протођакон Александар Грујовић и ђакон при храму Вазнесења Господњег у Чачку Стефан Медар.

Богослужење је улепшано присуством великог броја верних и пјенијем хора Слово Љубве при атеничком храму. Након читања Јеванђеља, саслужитељима и верном народу обратио се Преосвећени Епископ:

-Данашње Јеванђеље описује сусрет Господа Исуса Христа и младог богаташа, који му поставља питање шта је потребно да учини како би наследио живот вечни. Господ му одговара најпре наводећи Мојсијев закон. Младић схвативши да је закон праоца Мојсија, стуба јудејског законодавства, већ испунио очекује похвалу. Наставак Јеванђеља износи Христову нову димензију, а то је не само испуњавање закона и пророка већ постављање новог закона, закона љубави. Приликом разговара богатог младића и Христа, Господ му говори да разда имање своје сиромасима и да ће на тај начин задобити вечни живот. Младић је отишао жалостан.

Преосвећени Владика се приликом изношења своје беседе задржао на цитату: Лакше је камили проћи кроз иглене уши, него ли богаташу ући у Царство Божје (Мт 19, 24). Говорио је о термину камила који се код нас до данас задржао као збуњујућа непознаница. Термин на грчком језику означава јутано уже којим су се некада везивали бродови приликом пристанка у луке. Иглене уши подразумевају нешто изузетно уско, нешто где се „каминос“ не би могао провући. Међутим, и то је могуће приликом његовог расподела. Ово тумачење следећи Светим Оцима могло би да се примени на човеков живот у свету, везивање за њега, стицање материјалних добара, а и на очекивање вечног живота.

-Данас се налазимо пред великим изазовима. Живимо у свету, трудимо се онолико колико смо у прилици да омогућимо пристојан живот. Међутим, појава вируса нам је показала да заиста не можемо бити сигурни ни у сопствени живот, већ да бисмо требали да будемо усредсређени на оно круцијално јеванђелско питање: Шта треба да чиним да бих наследио живот вечни? Богатство данас није феномен који би човека могао да преусмери са пута спасења уколико се оно располаже на адекватан начин. За пример томе имамо праоца Авраама који иако богат старозаветни Јеврејин бива изабраник са којим Господ склапа завет, истакао је Владика који се дотакао и јеванђелске теме о безумном богаташу који је градио многе житнице, трудио се да их напуни како би осећао неки вид материјалне сигурност, а на своју душу као нешто највредније је заборавио.

-Хришћани би требали да живе у светости. Доказ томе је данашњи празник тројице светитеља који су светост задобијали од истинске и праве светости Божје. Та неисцрпна светост позива и нас да се угледамо на Атанасија Великог, Кирила Александријског и Архиепископа српског Максима, и да испунимо јеванђелске речи да се светли светлост ваша пред људима, да виде ваша добра дела и прославе Оца вашег који је на небесима“ (Мт 5,16).

Господ у Јеванђељу није говорио да је пут до вечнога живота лак. Напротив, потребно је припремити пут Господу у своме срцу. Онда ће и тај пут којим хришћани требају да ходе бити лагоднији и једноставнији, са крајњим исходом у речима апостола Павла: „Не живим више ја, него живи Христос у мени (Гал 2, 20), истакао је владика Јустин.

spc.rs